ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ପପୁ @ ୟୁନୁସ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଡିସେମ୍ବର 1, 2004

[ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏସ୍. ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 376- ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ - କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବେ ଯେ ପୀଡ଼ିତା ଶିଥିଳ ଚରିତ୍ରର ଥିଲେ- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୀଡିତାଙ୍କ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ କି ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକାରେ - ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ବିନା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ- ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବାସ୍ତବରେ ଅଯୌକ୍ତିକ, ତେଣୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନୂତନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଯାଇଛି- ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ:

ବଳାତ୍କାର ଅପରାଧ-ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ- ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ

ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାଟି ଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତା ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକା ଥିଲେ, ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଅପିଲ ଛାତ ଦେଇ ତାଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମାଆ ବଜାରରୁ ଫେରି କବାଟ ବାଡ଼େଇଥିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ପୀଡିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ IPC ଧାରା 376 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ

ପୀଡ଼ିତା ସରଳ ସଦ୍‌ଗୁଣ ସ୍ୱଭାବର ଥିଲେ । ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1.ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଯେ ଝିଅଟି ନୈତିକତାହୀନ ଏବଂ ଶିଥିଳ ଚରିତ୍ରର ହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ, ତାହା ଅସମର୍ଥନୀୟ । ପୀଡିତା ପୂର୍ବରୁ ଯୌନ ସମ୍ଭୋଗର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଧରିନେଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ; କିମ୍ବା ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିପରୀତରେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତାହା ଥିଲା; ଅଭିଯୁକ୍ତ କ'ଣ ପୀଡିତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ ?[588- G- H]

2. ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ବଳାତ୍କାର ଅପରାଧର ଶିକାର ହୋଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବା ଜଣେ ପୀଡ଼ିତା ଦୁଷ୍କର୍ମ ପରେ ସହ-ଅପରାଧୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏପରି କୌଣସି ଆଇନର ନିୟମ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟରେ ସମର୍ଥନ ବିନା ଆଧାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଯଦି ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଜିକାଙ୍କ ସଂସ୍କରଣକୁ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କଷ୍ଟକର ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜିପାରେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ । ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବୁଝାଯାଉଥିବା ସମର୍ଥନ ପ୍ରମାଣ ବିନା ନିଶ୍ଚିତତା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।[589- B- D]

3. କାରଣ କିମ୍ବା ଆଧାର ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିରୋଧାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଏବଂ ନିଜର ନିଷ୍କର୍ଷ ରେକର୍ଡ କରିବା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ତାହା ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନୂତନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।[589- D- E]

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1382/2004 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 342/1995ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଚାରପୀଠର 3.3.2003ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପପୁ @ ୟୁନୁସ୍ ଏବଂ ପଶାୟତ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅଲକା ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ରବି ପ୍ରକାଶ ମେହରୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁଡୱିଲ ଇଣ୍ଡିଭର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ :ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏହି ଅପିଲରେ ଲକ୍ଷ୍ନୌର ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ (ଏହାପରଠାରୁ 'ଅଭିଯୁକ୍ତ' ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'IPC')ର ଧାରା 376 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପଞ୍ଚମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ସୀତାପୁର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 2,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତା ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକା ଥିଲେ, 21.5.1987 ସକାଳ ପ୍ରାୟ 11.00 ଟା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମାଆ ପନିପରିବା କିଣିବାକୁ ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି କବାଟ ବାଡ଼େଇଲେ । ପୀଡ଼ିତା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ କିଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆ ଘରେ ନଥିବା ହେତୁ ପୀଡ଼ିତା କବାଟ ଖୋଲିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପଡ଼ୋଶୀ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଘରର ଛାତ ଉପରକୁ ଆସି ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ 'ପିସ୍ତଲ୍' ଦେଖାଇଲେ । ପ୍ରଥମେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ମାନ୍ନୁ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ପପୁ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ତାଙ୍କ ମାଆ ଘରକୁ ଆସି କବାଟ ବାଡ଼େଇଲେ ଏବଂ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଛାତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ । ସେମାନେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ଏହା ଶୁଣି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ବିମଲେଶ କୁମାର ବର୍ମା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଅପରାହ୍ନ 3.10 ଟାରେ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଘଟଣାର ଲିଖିତ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ

ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୋଷାକକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ବୟାନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପାପୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋକ୍ତିକାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଭଲ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘର ତାଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ ଥିବାରୁ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ମାନୁଙ୍କ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ 1 ଏବଂ 2 ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ପୀଡ଼ିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କରିଥିଲେ ।

ସେ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ଚରିତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପନ୍ନ ବୋଲି କରାଯାଇଥିବା ଦାବି କୌଣସି ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇନଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଲା । ପୀଡିତାଙ୍କ ବୟସ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ବିବାଦ ଥିଲା । ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଅପରାଧ କରିବା ସମୟରେ ସେ ନାବାଳକ ଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ମତିର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ପରିଣାମ ନୁହେଁ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତୀକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏବଂ ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ଅପିଲର ସମାଧାନ କରିଛନ୍ତି । ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ

କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜିକାଙ୍କ ମାଆ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ପୀଡିତା ଶିଥିଳ ଚରିତ୍ରର ଥିଲେ, ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରିଲକ୍ଷିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜିକାଙ୍କର ଭଲ ଚରିତ୍ର ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଶିଥିଳ ଚରିତ୍ରର ଝିଅ । ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଯୌନକ୍ରିୟାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ଆଘାତ ନଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଦୋଷମୁକ୍ତ ଆଦେଶ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତାରୁ ପୀଡିତ ନୁହେଁ ।

ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବାସ୍ତବରେ ଯୁକ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଅପିଲର ସମାଧାନ କରିବାରେ ଏହାର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବହୁତ ଉଦାସୀନ, ଯାହା ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ ନକରିବା ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଅଭିଯୋଜିକାଙ୍କ ମାଆ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର କିଛି ଭୁଲ ପଠନ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ବାହ୍ୟ ଆଘାତ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିପରି ଏକ ଅପରାଧ କରାଯାଇପାରେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଡବ୍ଲ-2ଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାହାରେ ପଢ଼ି ଶୁଣାଯାଇଛି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ଚରିତ୍ର ଭଲ ନୁହେଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଭଲ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ମୋହଲ୍ଲାରୁ ବାହାର କରାଯାଇଛି ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ଚରିତ୍ର ଭଲ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ସେ ଏପରି କରନ୍ତି, ତାହା ଅପରାଧକୁ ଦୁର୍ବଳ କରେ ନାହିଁ ।

ଏପରିକି ଏହା ଧରିନେବା ଯେ ପୀଡିତା ପୂର୍ବରୁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ଏହା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ । ବିପରୀତରେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ କ'ଣ ପୀଡିତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବଳାତ୍କାର କରିଥିଲେ କି । ଯଦିଓ ଏହା କାଳ୍ପନିକ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ ପୀଡିତା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର କୁମାରୀତ୍ୱ ହରାଇଥିଲେ, ତଥାପି ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିବାର ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲା ଏବଂ

ଆଇନଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ହିଁ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲେ ଏବଂ ପୀଡିତା ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ ମାମଲାରେ ପୀଡିତା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଯୌନ ଆଚରଣରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ମନା କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୌନ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହେବା ପାଇଁ ଏକ ଅସୁରକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଶିକାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ବଳାତ୍କାର ଅପରାଧର ଶିକାର ହୋଇ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବା ଜଣେ ପୀଡ଼ିତା ଅପରାଧ ପରେ ସହ-ଅପରାଧୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏପରି କୌଣସି ଆଇନର ନିୟମ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟର ସମର୍ଥନ ବିନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଜଣେ ଆହତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉଚ୍ଚ ଆସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ, ଶାରୀରିକ ଆକାରରେ ଆଘାତ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ମାମଲାରେ ଏହା ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଏବଂ ଭାବପ୍ରବଣ ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି, ଯଦି ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଜିକାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟବୟାନକୁ ଏହାର ଅଭିହିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କଷ୍ଟକର ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜିପାରେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତତା ଦେବ । ଜଣେ ସହ-ଅପରାଧୀଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବୁଝାଯାଇଥିବା ପ୍ରସମର୍ଥନ ମାଣ ବିନା ନିଶ୍ଚିତତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ଏହି ଅବସ୍ଥିତି, ସ୍ଥିତି ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଯେ ଝିଅଟି ନୈତିକ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଶିଥିଳ ଚରିତ୍ରର ହୋଇଥିବାରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ, ତାହା ଅକ୍ଷମଣୀୟ । କାରଣ କିମ୍ବା ଆଧାର ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିପରୀତ ମତ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଏବଂ ନିଜର ନିଷ୍କର୍ଷ ରେକର୍ଡ କରିବା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାକୁ ପୁନଃ ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନୂତନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବଳାତ୍କାର ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ତାହା ସୂଚାଇବା ବ୍ୟତୀତ

ଆମେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହୁଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଳତଃ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଜାମିନ ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜାମିନ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାକୁ ମୁକ୍ତ ରହିବ ଯାହା ନିଜସ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରାଯିବ ।

ତଦାନୁଯାୟୀ ଅପିଲଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍.   ପି. ଅପିଲର ସମାଧାନ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।